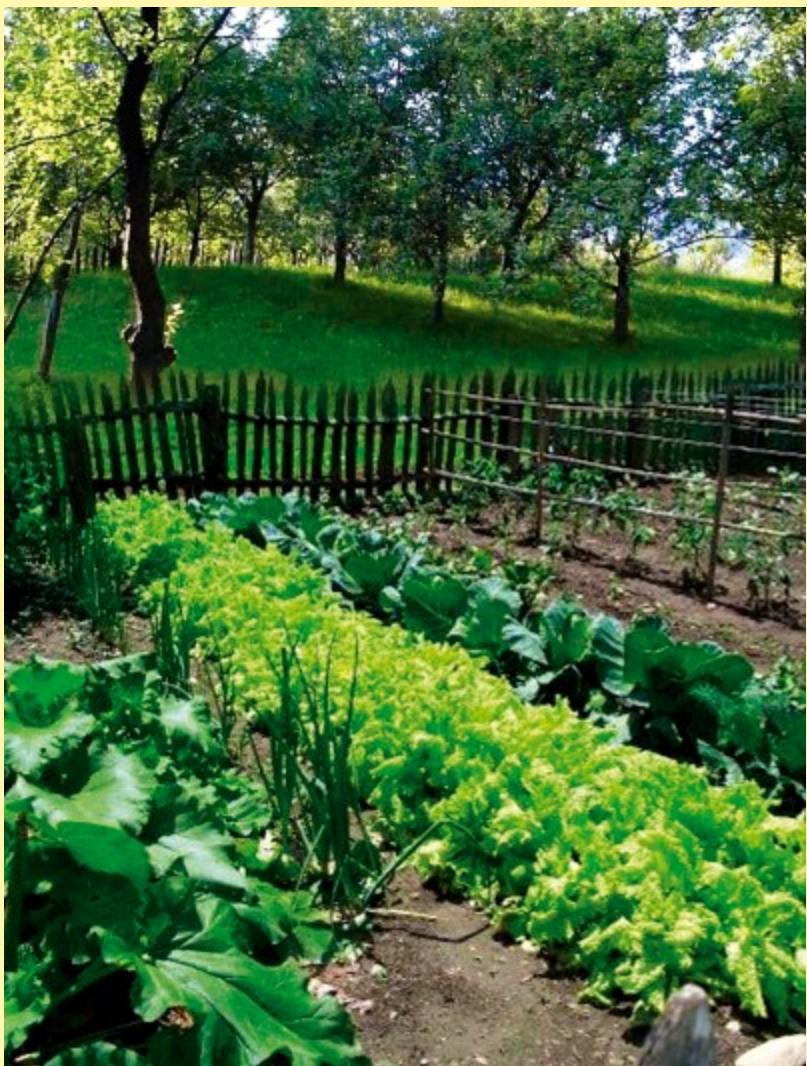

**Fructe și legume naturale
pentru sănătatea întregii familii**

Mare atenție la alimentele cu E-uri!

Vă puteți informa despre alimentația sănătoasă vizitând următoarele site-uri:
www.ecolife.ro/articole/sanatate/aditivii-alimentari-un-pericol-pentru-sanatate.html
www.naturalmall.ro/aditivii_alimentari.pdf
www.aditivialimentari.org

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

nr.13
iunie
2009

**BISERICA
din sufletul
copilului**

**Cu chipuri de bucurie,
hotărâți pe drumuri de sănătate!**

Cuprins

- 2 Vacanța de vară
- 4 Vezi cu ochii mei!
- 5 Un program special...
- 6 Prieten cu un copil orfan
vreau să fiu și eu...
- 7 Cântarea în Biserică
- 9 Apărătoare Doamnă
- 10 Sfântul Cuvios Ioan Iacob
Hozevitul
- 11 În „brațele părintești”
- 12 Cronică de familie
- 13 Rugăciunea copiilor
pentru părinți
- 14 Milostenia
- 15 Sfânta Scriptură despre...
milostenie
- 16 Sfaturi duhovnicești
- 17 Mica și valoroasa jertfă
- 18 Jurnal de vacanță
- 20 Adevarata prietenie...
- 23 "Bogați" și "săraci"
- 24 Moștenirea
- 25 Păpădia
- 26 Jocuri
- 28 Gânduri și... gândiri
- 29 Premiere
- 30 Alegerile tale

Revistă coordonată și finanțată de

MĂNĂSTIREA "SP. IOAN CEL NOU" DE LA SUCEAVA

Fotografii: Pedro Palamar,

Arhiva Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou Suceava,

Machetare grafică: Esens Design, info@esens.ro

Revista apare o dată la trei luni

Vacanța de vară

Timpul de muncă trebuie impletit cu cel de odihnă și recreere. Aceasta este legea vieții, pentru copii în mod special. Recreațiile dintre orele de curs sau micile vacanțe trimestriale reprezintă prilejuri de neagrăită bucurie pentru elevi; cu atât mai mult vacanța mare, care marchează sfârșitul unei lungi perioade de eforturi și acumulări de cunoștințe de către ei.

Vacanța nu înseamnă însă nelucrare totală, ci prilej de plăcută și folositoare activitate. Astfel, prin excursii și drumeții, prin vizite și întâlniri cu diverse personalități culturale, elevii își completează în chip fericit cunoștințele de istorie, de geografie, cunoștințele despre viață în general dobândite în timpul anului școlar.

Între obiectivele de interes turistic, un loc aparte îl ocupă mănăstirile noastre renumite prin vechimea și valoarea lor deosebită. Vizitându-le, ne înăltăm sufletele către Dumnezeu, către tot ce înseamnă tezaur cultural sau spiritual, fără de care omul nu se poate realiza ca persoană, ca personalitate, pe scurt, ca OM. Ca adevarăți creștini, datorи

suntem deci ca și în vacanța mare să cercetăm cât mai des sfintele locașuri. Aici ne simțim mai aproape de Dumnezeu decât oriunde. Aici ne curățim sufletele în Sfânta Taină a Spovedaniei și sporim în viața de sfințenie, împărtășindu-ne cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Prin excursiile și drumețiile făcute la munte, la mare, la câmpie sau la deal, vedem cu ochii trupului și înțelegem cu ochii sufletului frumusețile naturii și, o dată cu ele, puterea, înțelepciunea, purtarea de grija și prezența tainică a lui Dumnezeu. Pentru înțelegerea celor mai sus afirmate, este recomandabil să citim și să contemplăm Psalmul 103.

Cunoștințele dobândite cu mintea pe băncile școlii nu aduc pe deplin fericirea omului fără cunoșterea și trăirea poruncilor lui Dumnezeu, fără împlinirea voii lui Dumnezeu, Care este **sfințirea vieții noastre**.

În vremurile mai vechi, la îndemnul dascălilor lor, școlarii citeau în vacanța mare un număr de cărți cu un conținut moralizator din literatura clasică și din cea universală. Mai mult, cărțile citite erau apoi prezentate profesorilor la începutul nouui an școlar.

Mintea elevului era deci într-o permanentă lucrare, o lucrare plăcută și odihnitoare în același timp.

Vacanța petrecută sub îndrumarea părintească a tatei și a mamei și, firește, și a dascălilor lor, care sunt părinții sufletești ai școlarilor, poate fi pentru ei cea mai frumoasă și folositoare perioadă a copilariei.

Dumnezeu să binecuvânteze școlarii din județul Suceava cu sănătate și bucurie ziditoare de suflet în perioada cea frumoasă a vacanței celei mari.

PIMEN,
HOMAN
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Vezi cu ochii mei!

Mânuștele mele sunt încă mici, de aceea nu te aştepta la perfecțiune când fac ceva. Încearcă să iei partea bună din tot ce fac; bucură-te că m-am străduit chiar și în lucrurile mărunte.

Nu uita că sunt la început de drum, aşadar nu te supăra pe mine pentru că nu pot ține pasul cu tine. Ai răbdare, voi învăța totul, dar treptat, treptat. Lumea aceasta are atâtea taine pentru mine, iar tu trebuie să-mi fii învățător bun pe drumul vieții.

Fii ferm în sfaturile tale și dăruiește-mi mereu o sansă. Adu-ți mereu aminte, că eu nu pot fi comparat cu nimeni, nici chiar cu frații mei. Sunt unic.

Doresc ca sufletul meu să fie

ca o carte deschisă pentru tine. Dojana din privirea ta înseamnă mult pentru mine; din ea voi învăța să am încredere în tine; aşadar, fii blând și răbdător!

Păstrează-mi sufletul curat, findu-mi mereu aproape, doar tu ești exemplul cel mai bun pentru mine. Nu mă certă decât cu vorba domoală, iar privirea ta să fie un îndemn pentru mine! Ajută-mă să învăț ce-i mai de preț: *a devărul, cinstea, încrederea, bunătatea și iubirea.*

Tu știi că eu sunt minunea pe care Dumnezeu a făcut-o cu noi. De aceea îi ești dator să mă iubești așa cum sunt!

*bibliotecar Roxana Chiriac
C.N.I. "Spiru Haret" Suceava*

Un program special...

Clientul: Am o problemă în sistem. Se blochează și trebuie mereu să resetez.

Serviciul Tehnic: Puteți instala softul DRAGOSTE?

C.: Da, deși nu sunt un expert, cred că mă pot descurca. Cum să fac?

S.T.: Primul lucru este să deschideți INIMA. Ati găsit-o?

C.: Da, numai că acolo rulează deja câteva programe chiar acum.

S.T.: Ce programe sunt deschise?

C.: Să văd... Sunt deschise programele DURERE.EXE, TRISTETE.BAT, DISPRET.EXE și RESENTIMENT.COM.

S.T.: Nici o problemă. DRAGOSTEA va șterge automat DURERE.EXE și TRISTETE.BAT care nu vor mai perturba niciodată alte programe. Dar trebuie să dezinstalați DISPRET.EXE și RESENTIMENT.COM. Aceste programe nu permit instalarea completă a DRAGOSTEI. Mergeti în [Start Menu] și căutați IERTARE.EXE. Faceți acest lucru ori de câte ori apar DISPRET.EXE și RESENTIMENT.COM, până când vor fi complet dispărute din sistem.

C.: OK. DRAGOSTEA a început să se instaleze automat!

S.T.: Trebuie să primiți un mesaj care spune că programul se instalează pentru toată viața în INIMA sistemului dumneavoastră. Aveți acest mesaj?

C.: Da, îl am. Acum programul este complet instalat?

S.T.: Da, numai că acum aveți doar modulul de bază. Trebuie să vă conectați la alte INIMI ca să puteți face upgrade-uri.

C.: Oh! Am deja un mesaj "Eroare 412 - Programul nu poate rula pe componente interne".

S.T.: Nu vă îngrijorați, înseamnă că DRAGOSTEA nu a fost rulată încă în INIMA dumneavoastră. Copiați în directorul "INIMA MEA" următoarele fișiere: IERTARE.DOC, AUTOACCEPTARE.TXT, BUNATATE.DOC, BUCURIE.EXE și INCREDERE.TXT.

C.: Am reușit! Un mesaj îmi spune că ZAMBET.MPG, PACEA.COM, COMPASIUNEA.EXE și MULTUMIREA.COM se instalează chiar acum!

S.T.: Rețineți că DRAGOSTEA este un program distribuit gratuit. Fiți siguri că o dăruiați curată la orice sistem cât timp veți fi conectați la serverul principal - MAREA DRAGOSTE! Veți primi înapoi module cu adevărat valoroase.

C.: Așa voi face. Mulțumesc pentru ajutor.

S.T.: INIMA să-ți fie binecuvântată cu multă DRAGOSTE!

Prieten cu un copil orfan văreau să fiu și eu...

De multe ori suntem alături de copiii orfani și încercăm să-i ajutăm cu tot ce ne stă în putință considerându-i ca frați sau surori și ne străduim ca prin faptele noastre să suplinim lipsa ființelor dragi.

Maria-Magdalena Baimacean, cl. a V-a

Încercăm să înlocuim lipsa unui părinte chiar dacă nu putem. Suntem mereu în jurul copiilor orfani, ne petrecem timpul împreună, învățăm împreună și, astfel, le distragem atenția de la supărarea pe care o au.

Marta Georgiță, cl. a VII-a

Un copil orfan ar avea nevoie de o soră mai mare, care să-i ofere multă dragoste, prietenie adevărată, un sprijin pentru a nu fi singur și pentru a depăși trauma prin care a trecut.

Maria Cîrciu, cl. a IV-a

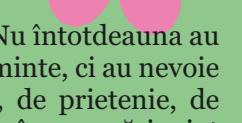
Trebuie să ne placă să ajutăm un copil orfan pentru că astfel facem o faptă bună. Chiar dacă uneori îl ajutăm doar cu un sfat, el este întotdeauna binevenit.

Ileana Știrban, cl. a VII-a

Acești copii orfani, adeseori, neavând prea mulți prieteni care să-i sprijine, păstrează în suflet toată durerea și grija provocată de neajunsuri. Chiar și colegii, uneori îi fac pe acești copii să sufere pomenind, neatenți, de situația lor.

Ionela Baimacean, cl. a VII-a

De multe ori am ajutat copiii orfani. Nu întotdeauna au nevoie de hrană, de bani, de îmbrăcăminte, ci au nevoie adesea de un sfat bun, de dragoste, de prietenie, de sprijin în luarea unei hotărâri. Eu încerc să-i ajut întotdeauna cu multă plăcere.

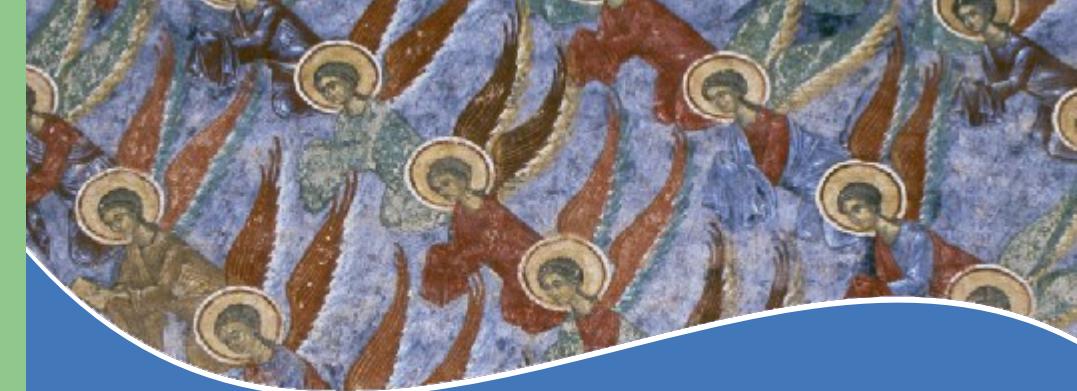
Adina Cotos, cl. a VII-a

Pentru ca acești copii să nu simtă prea mult lipsa unui părinte, noi le putem oferi dragoste sufletească, o prietenie adevărată, pot fi invitați în casele noastre în zilele de sărbătoare sau duminică după ce mergem împreună la biserică. Putem să le fim alături și la bine, și la greu!

Florina Baimacean, cl. a VI-a

Elevii Școlii "Dimitrie Onciul", Straja, îndrumați de înv. Elisaveta Teleagă

Cântarea în Biserică

Muzica este graiul sufletului.

Ea stârnește în noi gândurile cele mai profunde.

Ludwig van Beethoven

O maximă responsabilitate pentru părinți este aceea de a insufla copiilor lor, încă din fragedă copilarie, credința în Dumnezeu. Cel mai productiv teren pentru sădirea credinței în Dumnezeu este sufletul copilului. Dacă nu este educat copilul de mic să creadă în Dumnezeu, să se roage lui Dumnezeu, să se spovedească, să meargă la Biserică, să se împărtășească etc., când crește mare este foarte greu sau devine imposibil.

Cântările bisericești formează și modeleză copilul în viață, îi inspiră dorința de îngrijire sufletească, îl înobilează, îi dă bunătate, dragoste, milă și toate virtuțile. Ca părinte, când educi un copil nu este suficient să-i spui doar, ci trebuie să faci împreună cu el, să-l iezi de mână și să mergi la Biserică împreună cu el, să cânti la Sfânta Liturghie împreună cu el, să te arăți exemplu personal și viu. Să îngenunchiezi împreună cu el în fața icoanei la rugăciune, să te ferești a vorbi orice cuvânt rău, a face orice gest necontrolat, pentru că el te copiază întotdeauna.

Copiii sunt receptivi, le place liniștea din Biserică, muzica bisericească, picturile, icoanele, altarul și, mai mult decât atât, îl adoră pe Dumnezeu; de aceea ne spune Mântuitorul: „Lăsați copiii să vină la mine și nu-i opriți...” (Marcu 10,14).

La frumusețea cultului nostru liturgic și la modelarea vieții noastre sufletești, o contribuție esențială aduce cântarea bisericească ortodoxă specifică din punct de vedere melodico-modal și ideatic. Ea are o puternică forță de înrăurire asupra sufletului copiilor. Cântarea bisericească bizantină (ortodoxă) este cea mai frumoasă visterie a Ortodoxiei, visterie care ne constituie noblețea și ne definește esența

noastră ca și creștini ortodocși. Muzica, care este vocea sufletului, e o însușire specifică ființei umane și comună oamenilor din toate timpurile și locurile. În cultul nostru ortodox, cântarea este prin excelență un mod de exprimare a sentimentului religios, o formă a rugăciunii. Este foarte important să ne învățăm copiii să cânte la Biserică, mai ales la Sfânta Liturghie.

Copiii care își doresc să participe la Sfintele slujbe, să cânte în Sfânta Biserică, să îi roage pe părinți să meargă cu ei, să îi încurajeze, să îi sprijine, pentru că muzica bisericească găsește calea cea mai rapidă către sufletul celui care o ascultă sau cântă, deoarece este o muzică care exprimă o frumusețe cerească. La slujbele bisericii noi cântăm împreună cu îngerii, slăvindu-L pe Hristos pentru că lui Hristos I se aduce toată "slava, cinstea și închinăciunea..."

Ştim din Istoria Bisericii creștine, că muzica a avut întotdeauna un rol important în Biserică. Ascultarea muzicii religioase poate să înlătărească cu succes alte activități precum privitul televizorului sau jocurile pe calculator. De asemenea inspiră și liniștește copilul în lecturarea unei cărți.

Muzica este folosită de creștini încă de timpuriu, chiar din timpul Mântuitorului. Sfântul Evanghelist Matei ne încreză că la Cina cea de Taină s-au cântat Psalme.

Muzica bisericească ne ajută la formarea virtuților creștine și cultivarea comportamentului moral-religios, la cultivarea sentimentului de dragoste față de Dumnezeu, la cunoașterea sărbătorilor creștine, a tradițiilor și obiceiurilor sărbătorilor religioase la cultivarea dorinței de a face fapte bune, la cultivarea dragostei și respectului față de Dumnezeu și aproapele nostru.

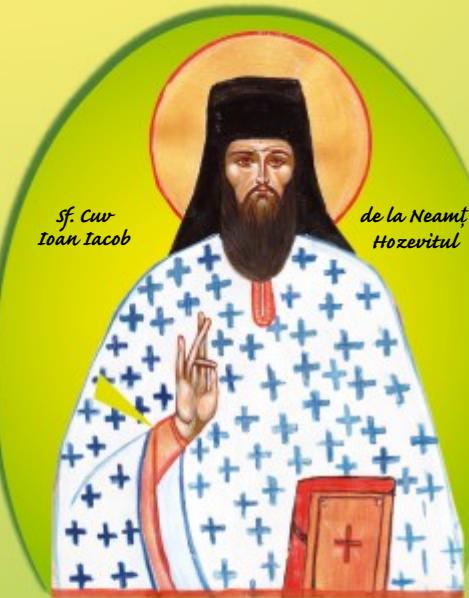
Arhidiacon prof. Mera T. Teodor

Icoană de Mădălina Scripcaru, Boroaia

Apărătoare Doamnă

A-pă - ră - toa - re Doam - nă, pen-tru bi - ru - in - tă mul - tu -
mi - re, iz - bă - vin - du-ne din ne - voi, a - du-cem Ti - e,
Năs - că - toa - re de Dum - ne - zeu, noi, ro - bii Tăi. Ci, ca ce - ea ce ai
stă - pă - ni - re ne - bi - ru - i - tă, iz - bă - veș - te - ne din
toa - te ne - vo - i - le, ca să stri - găm Ti - e:
Bu - cu - ră - te mi - rea - să, pu - ru - rea Fe - cioa - ră!

Sfântul Cuvios Ioan Iacob Hozevitul

- 5 august -

Cuviosul Ioan Iacob Hozevitul a fost ales de Dumnezeu pentru Împărăția Cerurilor din pântecele maiciei sale, căci din pruncie se vedea umbrit de darul Duhului Sfânt, fiind întru toate bland ca un miel, smerit și tăcut, râvnitor pentru cele sfinte și răbdător în ispite.

Acest sfânt s-a născut în satul Crăniceni, comuna Păltiniș, județul Botoșani la data de 23 iulie 1913, fiind botezat cu numele de Ilie. Părinții lui, Maxim și Ecaterina Iacob, erau foarte credincioși. După naștere, mama s-a îmbolnăvit și a trecut la cele veșnice, iar copilul Ilie a fost crescut de bunica Maria, mama tatălui lui. Pentru Ilie, bunica a fost o mamă atât trupește cât și duhovnicește. Când Ilie a împlinit 3 anișori a rămas și fără tată, care a murit pe front.

Rămânând orfan de ambii părinți, acum avea tată în cer pe Dumnezeu, iar mamă îi era Biserica și sprijin o avea pe bunica sa, care l-a crescut și l-a ocrotit cu rugăciunea și dragostea ei până la vîrstă de 10 ani.

Bunica i-a insuflat dragostea de Dumnezeu și credința, iar singura dorință a fost să-l vadă pe nepotul ei preot pentru ca să-l slăvească pe Hristos. După moartea bunicii, a fost luat de unchiul său care l-a crescut alături de cei șase copii ai lui.

Fiind foarte luminat la minte, a învățat bine la școală și a terminat gimnaziul și liceul. După terminarea studiilor, singura lui dorință a fost să-I slujească lui Dumnezeu. A intrat ca viețuitor la Mănăstirea Neamț, iar după trei ani a fost tonsurat în monahism, primind numele de Ioan.

La scurt timp a plecat împreună cu doi călugări din mănăstire să se închine la Mormântul Domnului, rămânând definitiv în Tara Sfântă.

Se nevoiește în obștea Mănăstirii Sfântul Sava de lângă Betleem. Rugăciunile bunicii se împlinesc, și, la 14 septembrie 1947, este hirotonit preot, apoi numit egumen al Schitului Românesc Sfântul Ioan Botezătorul de la Iordan.

După câțiva ani de ascultare se retrage împreună cu ucenicul său în pustiul Hozeva, aproape de Erihon, unde s-a nevoit opt ani de zile în peștera Sfânta Ana.

La 5 august 1960, la doar 47 de ani, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul se mută la Domnul și este înmormântat în peștera unde s-a nevoit. După 20 de ani de la trecerea lui din această viață pământească s-a aflat întreg în mormânt, nestricat de vreme, răspândind bună mireasmă, semn că l-a preamărit Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a numărat în ceata sfintilor, pentru nevoința și sfințenia vieții sale de pe pământ. O mare bucurie duhovnicească i-a cuprins pe toți. I-au pregătit o raclă sculptată în lemn de chiparos, l-au aşezat în ea, cu mare cinstă, iar de atunci, vin zilnic pelerini ortodocși ca să se închine la moaștele Cuviosului, cerându-i ajutorul, pe care, toți cei ce se roagă cu credință, îl primesc.

Moaștele sale se află acum la Mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul în Tara Sfântă și o mică parte la Biserică Seminarului Teologic Neamț.

Marta Alexandrescu, clasa a III-a, Pleșești

În „brațele părintești”

Rămas de mic orfan pe lume,
Ca un copil al nimănui,
Mi-am pus nădejdea mea spre Domnul
Cerând de-a pururi mila Lui.

Bunica, Dumnezeu s-o ierte,
Mi-a semănat de timpuriu
În suflet tainele credinței
Și rodul lor mă ține viu.

O, scumpa mea bătrâna sfântă
Eu, tot ce am îți datoresc,
Căci m-ai adus la cunoștință
Părintelui Celui Cereșc.

„Când tatăl meu”, cum zice psalmul,
„Si mama mea m-au părăsit,
Atuncea Domnul cel din ceruri
La sânul milei m-a primit.

Deci, suflete al meu ,smerite
Întraripează-te mereu,
Prin rugăciune prea fierbinți
Și dragoste spre Dumnezeu.

Privind în inimă cu mintea
Să cauți tainicul izvor,
Din care viață se adapă
Cu darul cel mântuitor.

Urmează calea mântuirii
Trăind în pace singurel,
Și toată grija cea lumească
S-o lepezi astăzi pentru El.

Sfântul Ioan Iacob - Hozevitul
de la Neamț

Mănăstirea Neamț

Chronica de familie

Irina este o fetiță blândă și bună la cei opt anișori ai ei, dar fața ei mărturisește că s-a maturizat un pic prea repede. Mama și tata sunt foarte nervoși și nu prea își vorbesc. Iar atunci când își vorbesc, își spun vorbe urăte și tot timpul se termină cu o ceartă. Locuiesc în aceeași casă, dar parcă ar fi străini.

Irina suferă foarte mult. Încearcă din răsputeri să-i facă să vorbească și merge de la unul la altul și le spune cuvinte nostime, doar - doar vor zâmbi, măcar de dragul ei.

Odată, când situația era foarte tensionată, Irina s-a prefăcut că este bolnavă și amândoi au venit la patul ei. Speră să se împace la căpătâiul ei. Erau îngrijorați și măcar cu ocazia bolii ei au vorbit între ei.

O lună mai târziu totul reîncepu. Cel mai grav era faptul că tatăl ei venea acasă beat. Mama nu suporta lucrul acesta, și de aici certurile. Scandalurile se țineau lanț. Cu cât mama îi spunea să nu mai bea, cu atât tatăl bea mai mult. Irina nu mai putea suporta toată situația. Ar fi vrut și ea un pic de liniște, ar fi vrut să vină acasă și să-i găsească pe amândoi liniștiți, ar fi vrut să meargă cu ei la plimbare.

Nimic din toate acestea nu se întâmpla, dar își continua munca ei de furnică și nu disperă.

Când un vecin a venit la ei și a văzut ochii umflați ai mamei, pentru a evita discuțiile, Irina a spus:

- Vedete, e din cauza cepei...

Iar când tatălui îi era aşa de rău după o beție, și nu se putea scula să vorbească cu administratorul blocului, tot Irina i-a luat apărarea, spunând:

- Tata e bolnav și nu poate vorbi.

Cu toate acestea situația nu se îmbunătățise. Acum vorbesc despre divorț și se ceartă în continuare. Uneori tata se enervează foarte tare și o

lovește pe mama. Irina încearcă să-i ia apărarea mamei, și, uneori, tata o lovește și pe ea.

Acum o lună tata era tare nervos. Era și băut. Mama era la serviciu. Irina încerca să meargă pe vârful picioarelor. Știa că tata se înfuria dacă-l deranjai cu cel mai mic zgomot.

Irina încerca să-și facă temele, dar din nebăgare de seamă a răsturnat penarul. Creioanele s-au împrăștiat pe podea și au făcut zgomot. Pe tata îl apucără clasicele toane. Se descărcă pe fetiță și o bătu fără să cugete.

Biata fetiță fu găsită de o vecină pe scări. Un pumn îi afectase serios ficatul și de durere și-a pierdut cunoștința. Când s-a trezit, primele cuvinte pe care le-a rostit au fost spuse cu mare greutate:

- Mamă, să nu te cerți cu tata, da?

Aproape c-o omorâse în bătaie, dar acel om era tatăl său.

A venit și bunica să stea cu ei. Nimenei nu știe ce i-a spus tatei, dar de atunci lucrurile s-au schimbat. Tata și-a cerut iertare și se poartă frumos și cu mama și cu ea. Duminica trecută, chiar, au mers cu toții la biserică, iar părintele a stat de vorbă cu părinții ei.

Lucrurile par să intre în normal, tata să vină direct acasă, să meargă la cumpărături, chiar și să ajute pe Irina la lecții. Cu toate acestea, Irina tremură la gândul că schimbarea asta nu va dura.

Și-și dorea atât de mult să dureze...

Florica Aioanei, Suceava

Rugăciunea copiilor pentru părinți

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care în copilăria și în tinerețea Ta în Nazaret ai fost supus și ascultător Preacuratei Maicii Tale și Dreptului Iosif, lăsându-ne nouă chip de copilărie curată și bineplăcută lui Dumnezeu și oamenilor, Însuți Iubitorule de oameni, luminează-mă, ajută-mă și mă înflăcărează cu dragostea Ta cea Sfântă, ca și eu să fiu supus Tie în toate, și părinților care m-au născut, mă cresc, mă îngrijesc și mă hrănesc.

Ajută-mi, Doamne, să fiu întotdeauna ascultător și cinstitor lor, precum Tu ne-ai poruncit, când ai zis : "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ." Rogu-Te, Doamne, ține cu bine pe părinții mei și le dăruiește har, milă, sănătate, voie bună, putere, iubire, râvnă sfântă și toate cele de trebuință și de folos, ca să ne crească bine pe noi în adevărul Tău, în respect de cele Sfinte și spre binele obștesc. Doamne Atotputernice, toate îți sunt Tie cu putință, ajută-ne nouă și părinților noștri, ca să facem toate cele bineplăcute Tie, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Îndemn: Rostiți această rugăciune în fiecare seară și dimineață!

Milostenia

- Părinte duhovnic, de ce se spune în cântare: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui!”?

- Dragul meu Cristian, milostenia este o faptă bună. Atunci când ajutăm pe cineva aflat în nevoie, este o faptă de milostenie. și această faptă bună aduce asupra celui ce o săvârșește mila lui Dumnezeu.

- Ce este „mila” părinte? De ce trebuie ca lui Dumnezeu să-i fie milă de mine?

- Cristian, cuvântul „milă” vine în limba română din limba slavonă și înseamnă „iubire”.

- Dar de ce vine din limba slavonă?

- Dacă ai să întrebi pe doamna profesoară de istorie, ai să află că în timpul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare, în țara noastră Sfânta Liturghie se slujea în limba rusă veche. Din acele vremuri a rămas și acest cuvânt în limba română.

- ...Dar asta înseamnă că atunci când dau un bănuț unui om sărman, îl iubesc pe acel om?

- Da, Cristian, orice faptă de milostenie trebuie să fie făcută din iubire. Ajutând pe cineva, ne arătăm dragostea pentru el. Îl recunoaștem ca pe aproapele nostru.

- Nu m-am gândit...

- Dar să știi că nu doar atunci când dăm un bănuț săracilor suntem milostivi. Milostenia este de foarte multe feluri, pentru că și nevoile oamenilor sunt felurite.

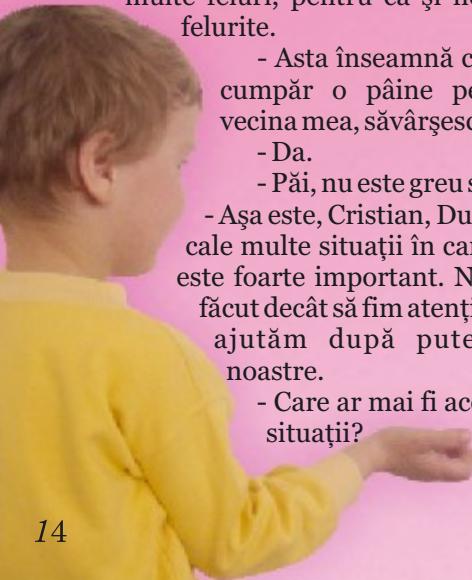
- Asta înseamnă că atunci când merg să cumpăr o pâine pentru bâtrâna Elena, vecina mea, săvârșesc o faptă de milostenie?

- Da.

- Păi, nu este greu să faci milostenie!

- Așa este, Cristian, Dumnezeu ne scoate în cale multe situații în care ajutorul nostru este foarte important. Noi nu avem de făcut decât să fim atenți și să ajutăm după puterile noastre.

- Care ar mai fi aceste situații?

- Atunci când ajută un coleg la școală, atunci când vizitezi un coleg bolnav, atunci când vorbești colegilor tăi despre cât bine îți-a făcut Dumnezeu, atunci când le povesteiști colegilor despre cât de frumos este duminica la biserică, atunci când ajută un bâtrân să treacă strada, atunci când ajută o vecină să-și facă din cumpărături, atunci când te rogi pentru părinți, colegi, cunoșcuți.

- Cum, când mă rog pentru alții este tot milostenie..?!

- Să vedem: tu îți iubești părinții?

- Sigur că da.

- și cum arăți acest lucru?

- ...Hhm...

- Ajutându-i la treburile casei, respectându-i, rugându-te pentru ei, tu poți să-ți arăți dragostea față de părinții tăi. Refuzându-i, este o lipsă de iubire. și dacă tu nu oferi iubire, nici nu primești în schimb. Cum spune cântarea?

- „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui!”

- Adică?

- Adică cei ce fac fapte de milostenie vor primi înapoi iubire de la Dumnezeu și de la oameni.

- Felicitări, Cristian! Ai înțeles.

Preot Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură despre... Milostenie

Să aflăm ce spuneau despre **milostenie** cei doi Sfinți Apostoli. Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimiterile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea, versetul.

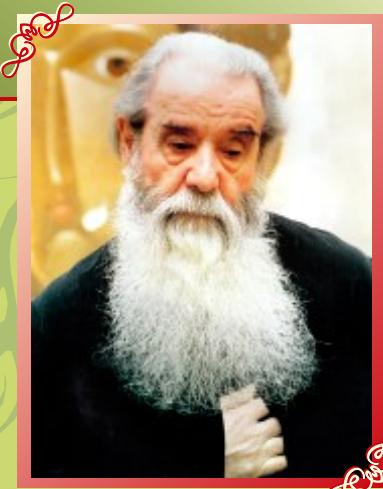
Copiii care vor transcrie din Noul Testament corect textele versetelor și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 15 august 2009, vor primi câte o surpriză!

Sf. Evanghelie după Matei

$$(24:3+60:6:5) \times 2 + 5 = \\ (2 \times 25) - (6 \times 5 - 4 \times 4) =$$

Epistola Sf. Ap. Iacob

$$7 \times 3 + 9 - (3 \times 10 - 1) = \\ 7 - 5 \times (3:3) + 5 \times 5 =$$

Mari duhoonici

Părintele Constantin Galeriu

Sfaturi duhoonicești

Să nu uităm arvuna raiului în atâtea suflete sfinte șiute sau neștiute. Câte suflete smerite nu ne dă asemenea mărturie. În rugăciune fierbinte, în împărtășirea Sfintelor Taine, în săvârșirea unor fapte jertfelnice prin care, în iubirea lor pregustă din lumina divină.

Când trupul e rănit curge sânge; când sufletul e rănit de săgeata căinței, curg lacrimi. Iar apa lor se revarsă peste pământul și față crăpată a sufletului și îl purifică de puroiul păcatului.

Milostenia este iubirea intrupată în fapte; e talantul rodit în slujirea aproapelui meu... Dacă eu iubesc cu adevărat, e de neconceput ca iubirea mea să nu se arate prin fapte, aşa cum o lampă aprinsă e de neconceput să nu lumineze în jur.

Când îți vezi păcatul, deosebești binele de rău și începi, prin chemarea îndurării lui Dumnezeu și nevoiță, să urăști păcatul, să te lepezi de el, să te cureți, punând în locul răului, harul binelui. și aşa să simți dulceața binelui, a virtuții.

Dacă în societate n-ar fi și oameni blânzi, care să îndure fără murmur vorbele aspre și nedreptățile celor răi, care să răspundă cu o vorbă bună la insulте, cu un surâs la amenințări, care să știe întotdeauna să potolească pornirile celor pătimași, atunci desigur certurile și scandalurile nu s-ar mai sfârși și traiul pe pământ ar fi de nesuferit.

Mica și valoroasa jertfă

Odată l-am auzit pe părintele Galeriu spunând că „jertfa e calea sfântă de împlinire prin dăruire cu Dumnezeu și aproapele nostru”. Am întrebat-o pe mama ce înseamnă jertfa mai exact.

Mi-a amintit de nopțile când aveam febră și veghea la căpătâiul meu, fiind întărită de Dumnezeu să biruie oboseala, de toate eforturile pe care le face pentru a ne fi nouă bine. Mi-a vorbit despre tăticul meu care muncește din zori și până-n noapte pentru a ne aduce cele necesare...

Mi-a amintit și de surioara mea mai mare, care, de când mă știu are grija de mine și, chiar dacă uneori ar vrea să se joace cu copiii de vârstă ei, dacă mama o roagă, mă duce în parc, sau mă ajută la teme.

De câte ori vine bunica la noi ne aduce totdeauna câte ceva. Ultima dată când a venit la noi ne-a adus cireșe culese chiar de ea din bâtrânul copac din fața casei. Venise, sărăcuța, cu plasele încărcate de bunătăți, dorind să ne facă tuturor bucurii.

Mi-a amintit de serile când mi-era somn și greu să-mi fac rugăciunea..., dar mă rușinam de îngerașul, care stătea cu mânuștele împreunate, rugându-se Tatălui Ceresc pentru suflețelul meu. Harul lui Dumnezeu îmi dădea putere și voință să înving oboseala. Mi-a amintit și de ziua când aveam o singură prăjitură și am împărțit-o cu colega mea de bancă, iar prăjitura a avut un gust mai bun.

Când iubim nu precupetăm nici un efort pentru a bucura, mulțumi sau consola ființă dragă nouă. Așa și Dumnezeu din dragoste pentru oameni și-a trimis în lume unicul Fiu, drept jertfă pentru iertarea păcatelor noastre și reabilitarea chipului Său în noi.

drd. Monica Marghetevici, Suceava

Jurnal de vacanță

15 aprilie

Vacanță de primăvară. Trenul își urmează drumul lui sacadat printre dealuri, văi și păduri spre satul bunicii. Privesc tăcută priveliștile care curg neîncetat. Privirile mi se întorc, însă, furate din când în când de ceea ce se petrece lângă mine, în tren. Un băiețel de cinci ani călătoresc împreună cu părinții lui. Este foarte neastămpărat. Refuză să facă orice îi spun părinții lui. Ține neapărat să mânânce cu mâinile murdare, vrea să i se deschidă geamul deși i se explică de ce nu este bine să stai în curenț, tipă și bate din picioare când i se refuză ceva. Călătoria nu este o bucurie nici pentru el, nici pentru părinții lui. Nici eu nu mă prea simt în

largul meu. Ies pe culoar. De aici privesc în continuare culorile naturii. Pot observa, însă, în compartimentul vecin, un grup de elevi care călătoresc împreună cu învățătoarea. O vreme le-a citit ceva, apoi a discutat cu ei despre ce au citit. Tot timpul privirile lor o urmăreau. Nu a fost nici un moment în care să fi trebuit să ridice tonul sau să încrunte sprâncenele. Cred că va fi o călătorie foarte plăcută pentru toți. Cobor veselă în gară și o regăsesc cu emoție pe bunica.

18 aprilie

Am ajuns deja la bunici de două zile. E dimineață și, fiindcă totul e altfel decât acasă, m-am trezit mai devreme decât de obicei. M-am întrebăt de ce s-a

întâmplat aşa. Dar, înainte de a găsi răspunsul, deja ascultam cântatul puțin răgușit al cocoșilor, apoi simțurile au început să-mi tresalte odată cu cântecul vesel al miilor de păsări care populau copacii și tufișurile din jur. Câtă încântare!

Bunica m-a găsit aşezată pe prag. Zâmbind, m-a întrebat:

- *Îți place să asculti cântecul păsărilor, nu-i aşa?* Fără să aștepte un răspuns, s-a aşezat lângă mine și am lăsat o vreme bucuria ascultării să ne plimbe printre trilurile vesele care umpleau cerul.

Apoi bunica mi-a cuprins umerii și mi-a spus:

- *Iată, aceasta este calea prin care Dumnezeu ne spune încă odată cât de frumoasă este calea ascultării.*

Am privit-o nedumerită. A urmat, cu același chip zâmbitor:

- *Atunci când asculti cântecul păsărilor te lași purtat spre înălțimi odată cu el. Nu trebuie să spui sau să faci nimic altceva, fiindcă orice ai face ar putea strica acest drum minunat. Cu atât mai mult trebuie să fie aşa în drumul nostru spre cer. Aici, însă, avem de făcut o altfel de ascultare una duhovnicească. În care sufletul nostru urmează drumul pe care ni-l aşezăm în față părinții, duhovnicii, profesorii.*

Este drumul binecuvântat de Dumnezeu, însotit de cântecul îngerilor. Un cântec pe care nu-l auzim cu urechile, dar care ne încântă în mod neaузit sufletul. Noi îi putem simți doar bucuria. Iar această bucurie ne înlătuie și pe noi și pe cei care ne învăță, ducându-ne împreună în ceruri.

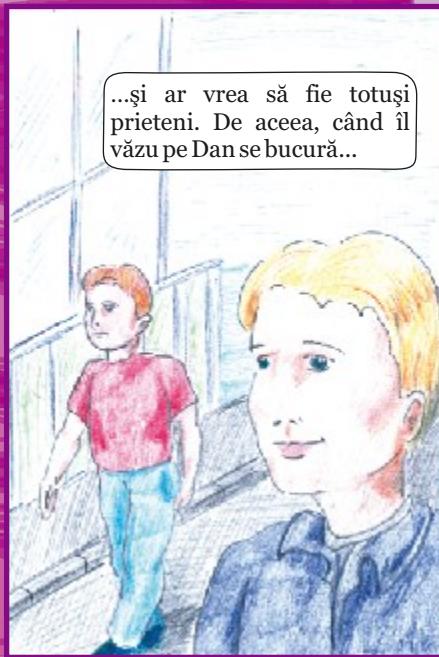
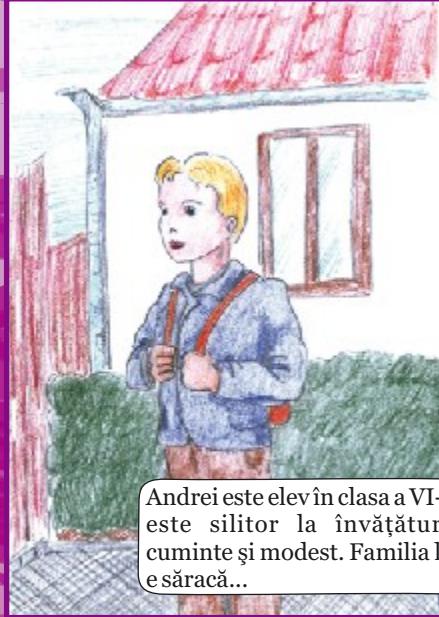
Am privit-o o clipă și am intrat în casă ca să urmăram cele obișnuite ale zilei. Cuvintele ei m-au făcut să mă întorc la întâmplările din tren și să văd totul într-o lumină nouă. Să asculti... Acum am înțeles că asta e o cale spre bucuria adevărată, bucuria pe care o vom regăsi cândva în Rai.

*Psihopedagog Maria Schipor,
Suceava*

ASCULTAREA este scara cea mai scurtă către cer.

(Sf. Vasile cel Mare).

Adevărată prietenie...

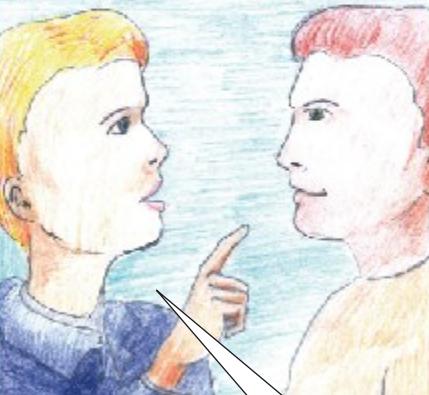

Și ca urmare, părinții lui Dan i-o făcăruă cadou. Era o bicicletă galbenă, care le plăcea mult copiilor și aşa cum se înțeleseră s-au jucat amândoi cu ea.

Dar într-o zi...

Dan ar fi spus mai multe, era foarte supărăt pe colegii lui, dar Andrei, fire împăciuitoare, interveni:

Dan, iartă-l, nu știe de înțelegerea noastră și e mai bine aşa. Să nu vă certați, ca nu cumva bucuria noastră să fie umbrită de un gest necugetat.

Hei, și noi avem biciclete, hai să te joci cu noi. Vrei să ţi-o strice asta?

Dacă nu era el să mă ajute...

Cei doi băieți, prieteni de acum, plecară liniștiți. Andrei își făcu un prieten de încredere, Dan știa de acum că ceea ce trebuie prețuit cu adevărat e credința și inocența, iar nu lucrurile trecătoare.

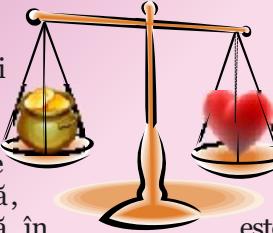
Iar ceilalți colegi au rămas nedumeriți de prietenia și purtarea lor. Acest lucru poate fi spre folosul lor și al altora.

Grafičă și text: Gheorghe Strugariu, Suceava

Concurs: Faceți un eseu cu titlul: ***Cum pot deveni prieten pentru alții?*** Cele mai frumoase eseuri vor fi premiate cu cartea "Codul bunelor maniere".

„Bogați” și „săraci”

Prof. Irina Buta, Suceava

Deși oamenii obișnuiesc să se categorizească în „bogați” și „săraci” în funcție de bunăstarea materială, trebuie să menționăm că în realitate săraci sunt cei care nu-L au pe Dumnezeu, bogăți fiind cei care L-au primit pe Dumnezeu în inimă lor și-L păstrează cu sfințenie.

O vorbă înțeleaptă spune că surplusul bogăților este neajunsul săracilor. Prin urmare bunăstarea cuiva este îngăduită de Dumnezeu pentru a compensa, prin dărcenia izvorâtă din iubire, lipsa altcuiva. Bogăția nu este rea în sine. Depinde de atitudinea noastră față de ea, de modul în care o dobândim și de modul în care o folosim. Bogăția fără milostenie poate fi dăunătoare, devenind o piedică serioasă în calea mântuirii, deoarece conduce ușor spre îmbuibare, desfrânare, egoism, mândrie, griji deșarte și, poate, dispreț față de ceilalți.

Când îmbogățirea devine o preocupare excesivă, este o închinare la idoli, îndepărându-ne de Dumnezeu. Astfel, Mântuitorul îi spune Tânărului bogat: „mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu” (Evanghelia după Matei 19,24).

Cel care își face din bogăție un scop în viață, nu ezită să folosească și căi necinstitite pentru a-și atinge scopul. În acest caz Duhul Sfânt ne învață că „mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor” (Psalmul 36,16).

Mântuitorul ne sfătuiește: „Nu vă adunați comori pe pământ..., ci adunați-vă comori în cer... Căci unde este comoara ta, acolo este și inima ta” (Matei 6,19-21). În cer se pot aduna comori prin milostenie, care poate fi: materială și spirituală. Milostenia materială este potrivită pentru cei încărucați, iar milostenia spirituală (prin rugăciune, cuvânt de folos, îmbărbătare) poate fi făcută de orice om.

Cel care are mai mult decât îi este necesar să nu se mândrească și să nu disprețuiască pe fratele său care nu are, ci să-și întindă mâna sa iubitoare plinindu-i lipsa. Iar cel care nu are, să se bucure de dragostea milostivă a fratelui făcând rugăciuni pentru binefăcătorul său.

Dumnezeu a îngăduit astfel lucrurile pentru a da prilej de manifestare și sporire a iubirii între oameni, căci dacă nu avem iubire, nu ne asemănăm cu Dumnezeu. Care este iubire (I Ioan 4,8) și nu ne putem bucura de comuniunea cu El nici în această viață și nici în ceea viitoare.

Moștenirea

Un tată avea doi fii, pe care i-a crescut cu dragoste unul față de altul și față de credința strămoșească. Când a ajuns la bătrânețe, luându-și rămas bun de la ei, tatăl s-a dus la cele veșnice și le-a lăsat moștenire un petec de pământ.

Băieții au împărțit ogorul frătește și se îngrijeau cum puteau mai bine de el.

Timpul a trecut și unul dintre ei s-a căsătorit și avea trei copiii. Celălalt frate, mai mic, nu s-a căsătorit și, drămuind bine averea lăsată de tatăl lor, a ajuns om cu stare.

În anul acela au semănat amândoi în ogoarele lor grâu. Și a dat Dumnezeu vreme bună și s-a făcut un grâu frumos, iar în vremea secerișului au secerat roade bogate.

Cel mai mare se gândeau:

- Suntem bucurosi că Dumnezeu ne-a dat sănătate și înțelegere în casă, dar fratele meu este singur și singura lui măgăiere sunt bogățiile, și de aceea eu o să merg să-i dau și o parte din snopii mei de grâu.

În vremea asta, celălalt frate gândeau așa:

- Eu sunt bogat, la ce-mi folosesc mie snopii aceia? Fratele meu este sărac și are nevoie de mult grâu pentru familia lui.

În noaptea aceea, fiecare frate își duse la îndeplinire planul, iar dimineață, nu mică le fu mirarea când au văzut că tot atâția snopi aveau.

Noaptea următoare s-au dus din nou pe ogor, să pună în aplicare fapta lor bună, iar dimineață s-a întâmplat același lucru: ogoarele erau la fel ca în ziua precedentă.

Însă, într-o noapte, cei doi frați se întâlniră la mijlocul ogorului, amândoi având brațele pline de snopi de grâu. Își dădură seama de cele întâmpilate și, râzând, se îmbrățișară și și-au spus că **dragostea** este cea mai mare moștenire lăsată de tatăl lor.

Citiți și învățați din Sfânta Scriptură

Imnul Dragostei

al Sf. Apostol Pavel: I Corinteni, cap. 13.

Profesorii de religie să-i răspândească cu o notă maximă pe elevii care știu Imnul Dragostei.

Păpădia

La marginea unei poienițe, din iarba crudă răsăriseră frunzele zimțate ale păpădiilor. După un timp își scoase căpșorul o minunată floare galbenă, care se preschimbă într-un ghemotoc, alcătuit dintr-o mulțime de pufoleți care aveau la capăt câte o sămânță bine înfiptă în miezul pufoasei sfere.

Câte vise nu faceau micuțele semințe:

- Oare unde vom încolții?
- Cine poate ști?
- Doar Dumnezeu o știe...

Într-o dimineață, o pală nevăzută de vânt stârnii puhoiul de umbrelute. Semințele o porniră pe ariile vântului, agățate de parașutele de puf.

În vreme ce majoritatea semințelor cădeau pe pământul cel bun al grădinilor și câmpilor, una singură, cea mai mică dintre toate, a căzut într-o crăpătură din cimentul unui trotuar. Nu a dat decât de un fir de praf purtat acolo de vânt și ploaie.

- Dar toată crăpătura asta e a mea, își zise sămânța noastră și, imediat se strecură acolo și încercă să-și înfingă cât mai adânc rădăcinile.

În apropierea acelei crăpături se afla o bancă scrijelită toată. Acolo venea mereu o fată cu o privire neliniștită. Se vedea că în sufletul ei se dădea o luptă crâncenă. La un moment dat, văzu două frunzulițe zimțate de un verde crud răsărit pe stradă, din ciment.

- Nu veți reuși, sunteți ca mine, zise cu amar.

Din clipa aceea nu mai izbuti să-și dezlipească privirile de la curajoasa plântușă. După un timp ieși la iveală și floarea, de un galben strălucitor, asemeni unui zâmbet fericit.

Pentru prima dată după mult timp, Tânără simți cum amărăciunea și necazurile care-o copleșeau începeau să se topească:

- Am priceput... Putem să răzbim!

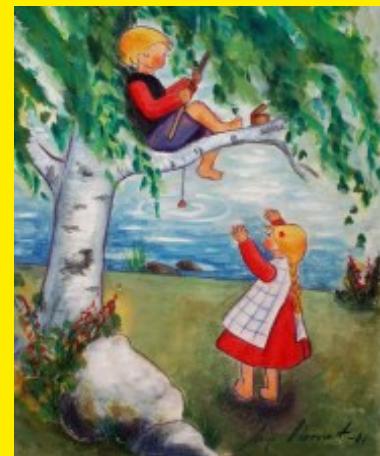
Îi venea să plângă de bucurie și totodată să râdă de fericire. Atinse cu degetele căpșorul galben al păpădiei. Pentru curajoasa păpădie măgăierea fetei a fost lucrul cel mai frumos care i se putea întâmpla.

Să nu-L întrebăm pe Dumnezeu de ce ne-a purtat acolo unde ne aflăm. Chiar dacă suntem sufocați de ciment, să ne îngigem adânc rădăcinile în pământ și să ne gândim la cer.

La pescuit

Găsiți cele 7 diferențe.

Cămila în deșert

Te află în deșert, lângă o oază. Ai la dispoziție o cămilă, o barcă și un cântar cu care poți cântări maxim 1Kg. Cum cântărești cămila? (nu se acceptă soluții barbare)

Melcul

Un melc urcă în timpul zilei pe un zid 3m, și alunecă noaptea 2m. După câte zile ajunge pe zidul înalt de 10m?

Ajuțați-l pe scafandru să găsească perla!

Copiii și soldații

O trupă de soldați ajunge pe malul unui râu care nu poate fi traversat decât cu o barcă. Pe mal se găsesc doi copii care se joacă cu o barcă suficient de încăpătoare pentru ei amândoi sau pentru un singur soldat, fără a putea însă transporta doi soldați sau un soldat și un copil. Pot traversa râul soldații cu ajutorul acestei bărci și al copiilor?

propusă de Roxana Florișteanu, cl. a VII-a, Dolhasca

Cultul Ortodox

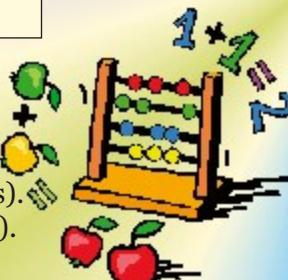
Completați rebusul folosindu-vă de imagini.

231

Urmează pașii de mai jos:

- Alege-ți un număr.
- Ion îți mai dă încă pe atât (calculează cât ai în acest moment).
- Eu îți mai dau 462 (socotește cât ai acum).
- Îți fură hoții jumătate (calculează cât îți-a rămas).
- Dă-i partea înapoi lui Ion (calculează cât mai ai).
- Mai ai 231.

Gânduri și... gândiri

Odată, pe înserate, un țăran se aşeză pe pragul modestei sale case bucurându-se de răcoarea serii. În apropiere, șerpuia o cărare care ducea spre sat; un om care trecea îl văzu pe țăranul nostru și se gândi:

- Omul acesta e fără îndoială un mare leneș, stă de pomană și cât e ziua de mare lâncezește pe pragul casei...

La puțină vreme, apăru un alt trecător. Acesta se gândi:

- Omul acesta e cu siguranță un bătrîn. Șade aici cât e ziua de lungă și în loc să facă ceva util se îmbăta.

În fine, un străin care se îndrepta spre sat își zise:

- Omul acesta e de bună seamă un mare muncitor. A trudit toată ziua, iar acum se bucură de odihnă bine meritată...

La drept vorbind, nu putem să prea mulțe despre țăranul aşezat pe pragul casei. Putem spune însă multe despre cei trei oameni care se îndreptau spre sat: primul era un leneș, al doilea un bătrîn, iar al treilea era muncitor. Tot ceea ce spui vorbește despre tine; mai ales când vorbești despre alții.

**Nu judecați și nu veți fi judecați;
nu osândiți și nu veți fi osândiți;
iertați și veți fi iertați. (Luca 6:37)**

PREMIEREA CONCURSULUI DE POEZII, ESEURI **Faptele credinței**

Premiul I
Maria Stoleru
Dolheștii Mici

Premiul II
Andreea Axinte
Dolheștii Mari

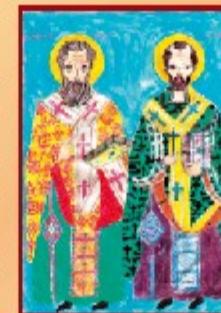
Premiul III
Giorgiana Bolohan
Fălticeni

Mențiuni

Elena Irimie, Bosanci; Andreea Itu, Boroaia
Claudia Drobotă, Dolheștii Mici

PREMIEREA CONCURSULUI DE ICOANE **Prietenii Sfântului Vasile cel Mare**

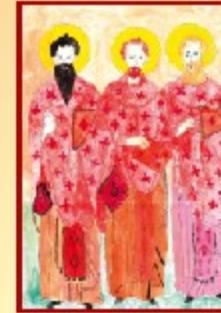
Clasele I-IV

Premiul I
Olivia Tanasă
Fălticeni

Premiul II
Gavril Savu
Cajvana

Premiul III
Ilie Luță
Horodnic de Sus

Mențiuni
Oana Emanoil, Fălticeni; Dumitru Ciobotar, Horodnic de Sus;
Elena Ghiniță, Uncești

Clasele V-VIII

Premiul I
Oana Bejinari
Rădăuți

Premiul II
Iuliana Băican
Şaru Dornei

Premiul III
Daniel Senciu
Suceava

Mențiuni
Ana Maria Băican, Şaru Dornei; Nicolae Meleștean, Boroaia;
Elena Rotar, Gura Humorului; Valentin Duckeac, Suceava

Alegerile tale

Se spune că erau trei prieteni care își doreau să urce un munte pentru că în vârful lui trăia un bătrân plin de înțelepciune pe care doreau să-l cunoască. La un moment dat au ajuns la o răscrucă, și fiecare și-a ales drumul după cum îl îndemna sufletul.

După 7 zile, cel care urcase pe calea cea abruptă a ajuns în vârf extenuat, plin de răni săngerânde. Plin de nerăbdare s-a așezat să-și aștepte prietenii. După 7 săptămâni, amețit de vânturile puternice care i se împotriveseră, ajunse și al doilea. Se așeză în tăcere lângă cel dintâi, așteptând. După 7 luni sosi și cel de-al treilea, cu față strălucindu-i de fericire, semn al unei profunde stări de liniște și mulțumire interioară.

Ceilalți doi erau furioși pentru că drumul lor a fost greu și au avut mult de așteptat, în timp ce drumul celui de-al treilea a fost o adevărată placere. Așa că l-au întrebat pe bătrânu întelept cine a ales cel mai bine.

- Ce ai învățat tu? îl întrebă pe primul.

- Că viața este grea și plină de pericole și greutăți; că este plină de suferință și adeseori ceea ce întâlnesc în cale îmi poate provoca răni; că, pentru fiecare pas înainte, trebuie să duc o luptă încrâncenată care mă sleiește de puteri. Așadar... am ales eu calea cea mai bună către tine?

- Da! ai ales bine... Și tu, ce ai învățat? îl întrebă pe al doilea.

- Că în viață multe lucruri mă pot abate din cale; că uneori pot să pierd drumul, ajungând cu totul altundeva decât doresc... dar dacă nu îmi pierd încrederea, reușesc până la urmă. Așadar... am ales eu calea cea mai bună către tine?

- Da! ai ales bine... Și tu, ce ai învățat? îl întrebă pe ultimul.

- Că mă pot bucura de fiecare pas pe care îl fac dacă aleg să am RĂBDARE; dacă privesc cu înțelegere, viața nu este o povară grea, ci un miracol la care sunt primit cu bucurie să iau parte; că iubirea care mă înconjoară din toate părțile îmi poate lumina sufletul dacă îi dau voie să pătrundă acolo. Așadar... am ales eu calea cea mai bună către tine?

- Da! ai ales bine...

Uimiți de răspunsurile bătrânumui, cei trei prieteni au căzut pe gânduri. Și au înțeles, în sfârșit, că la orice răscrucă POT ALEGE... iar viața fiecăruia este rezultatul alegerilor făcute de-a lungul ei.

CONCURS DE POEZII, ESEURI

Tema concursului:

"Faptele milei trupesti ale Sfântului Vasile oglindite în viața noastră"

"Cele mai frumoase lucrări despre Faptele milei trupesti..."

"vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Sfântul Voievod Stefan cel Mare".

CONCURS DE ICOANE

Tema concursului:

"Sfântul Ioan Jacob Hozevitul"

"Cele mai reprezentative lucrări cu Sfântul Ioan Jacob Hozevitul"

"vor fi premiate cu icoane oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou" Suceava."

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII.

Materialele vor fi trimise până la 15 august 2009 prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos.

Vă rugăm să specificați numele, clasa, adresa completă și școala.

Îndemnăm profesorii de religie să discute cu elevii conținutul revistei, să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, proponeri, articole și desene create de voi, pentru a fi publicate în numărul următor al revistei.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou" Suceava

*Str. T. V. Viteazul, nr. 2, 720084 Suceava
micutiucrestini@yahoo.com, tel 0749 071680*

*Revista este publicată on-line la:
www.arhiepiscopiasucevei.ro
www.micutiucrestini.ro/revista*

